

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11Cpr/4/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112216252
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1112216252.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: I. I. T., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Margita Lonská, s. r. o. so sídlom Kalinčiakova 25, 831 04 Bratislava, IČO: 36 862 282, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, o náhrade mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 199,37 eur od 11.11.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.12.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.01.2013 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.02.2013 do 10.07.2015, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania právo.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 22.05.2012, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 25.05.2012, po pripustení zmeny žaloby Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-156 zo dňa 04.06.2015 a po pripustení zmeny žaloby Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-186 zo dňa 24.09.2015, ktorým súd, okrem pripustenia zmeny žaloby v časti úrokov z omeškania (právoplatné dňa 08.10.2015), aj zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 713,80 eur (právoplatné dňa 24.10.2015), domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru Dohodou č. XX/XXXX-XX zo dňa 26.03.2012 medzi žalovaným ako zamestnávateľom a žalobcom ako zamestnancom; uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru vo výške 32.286,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.07.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.08.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.09.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.10.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.11.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.12.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.01.2013 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.02.2013 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 od 11.03.2013 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.04.2013 do zaplatenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.05.2013 do zaplatenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2013 do zaplatenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.07.2013 do zaplatenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.08.2013 do zaplatenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.09.2013 do zaplatenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.10.2013 do zaplatenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.11.2013 do zaplatenia,

8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.12.2013 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.01.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.02.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.03.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.04.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.05.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.07.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.08.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.09.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.10.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.01.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.02.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.03.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.04.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.05.2015 do zaplattenia; a náhrady trov konania.

2. Medzitéymnym rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, právoplatným dňa 17.04.2015, v spojení s potvrdzujúcim Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 17.04.2015, súd určil, že skončenie pracovného pomeru medzi zamestnancom (žalobcom) a zamestnávateľom (žalovaným) je neplatné. V poslednom odseku odôvodnenia Medzitéymneho rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, právoplatného dňa 17.04.2015, súd uviedol, že o náhrade trov konania rozhodne súd v rozhodnutí o zvyšnej časti nároku žalobcu.

3. O odvolaní žalovaného proti Medzitéymnemu rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, rozhodol odvolací súd Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 17.04.2015 tak, že odvolací súd medzitéymny rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. V predposlednom odseku odôvodnenia potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu Krajský súd v Bratislave uviedol, že o trovách celého konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozsudku.

4. Po právoplatnosti Medzitéymneho rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, právoplatného dňa 17.04.2015 v spojení s potvrdzujúcim Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 17.04.2015, zostala predmetom tohto individuálneho pracovnoprávneho sporu (sporu s ochranou slabšej strany) náhrada mzdy, ktorej sa domáhal žalobca, v zmysle Uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-186 zo dňa 24.09.2015 o pripustení zmeny žaloby v časti úrokov z omeškania (právoplatné dňa 08.10.2015) a zastavení konania v časti o zaplattenie sumy 713,80 eur (právoplatné dňa 24.10.2015), t. j. domáhal sa uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru vo výške 32.286,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2012 do zaplattenia, úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.07.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.08.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.09.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.10.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.11.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.12.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.01.2013 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.02.2013 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 od 11.03.2013 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.04.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.05.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.07.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.08.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.09.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.10.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.11.2013 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.12.2013 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.01.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.02.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.03.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.04.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.05.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.07.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.08.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.09.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.10.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.12.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.01.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.02.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.03.2015

do zaplataenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.04.2015 do zaplataenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.05.2015 do zaplataenia; a náhrady trov konania.

5. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-213 zo dňa 28.10.2015 súd žalobu zamietol v prvom výroku enunciatu tohto rozsudku ako nedôvodnú (vyplatenie náhrady mzdy žalobcovi žalovaným za deväť mesiacov, neexistencia nároku žalobcu na vyplatenie náhrady mzdy za čas dlhší ako deväť mesiacov a absencia omeškania žalovaného so zaplatením náhrady mzdy. O náhrade trov konania súd rozhodol v druhom výroku enunciatu tohto rozsudku tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal dôvodiac ustanovením § 142 ods. 2 OSP a tým, že v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru bol úspešný žalobca a v časti náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru bol úspešný zase žalovaný.

6. Proti Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-213 zo dňa 28.10.2015 podal odvolanie žalobca. O odvolaní žalobcu proti Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-213 zo dňa 28.10.2015 bolo rozhodnuté Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 10CoPr/7/2016-231 zo dňa 16.06.2016, právoplatným dňa 25.07.2016, tak, že odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (prvý výrok enunciatu rozsudku odvolacieho súdu) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok enunciatu rozsudku odvolacieho súdu).

7. Proti potvrdzujúcemu Rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 10CoPr/7/2016-231 zo dňa 16.06.2016, právoplatnému dňa 25.07.2016, podal dovolanie žalobca. O dovolaní žalobcu proti potvrdzujúcemu Rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 10CoPr/7/2016-231 zo dňa 16.06.2016, právoplatnému dňa 25.07.2016, rozhodol dovolací súd Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo/51/2017-266 zo dňa 28.11.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 18.02.2019, tak, že Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2016 sp. zn. 10CoPr/7/2016 v jeho potvrdzujúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania a v časti výroku týkajúceho sa trov konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (prvý výrok enunciatu uznesenia dovolacieho súdu). Vo zvyšnej časti dovolanie odmietol (druhý výrok enunciatu uznesenia dovolacieho súdu), t. j. odmietol dovolanie žalobcu proti potvrdzujúcej časti zamietnutej náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru vo výške 32.286,20 eur.

8. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 10CoPr/4/2019-274 zo dňa 30.04.2019, právoplatným dňa 07.09.2020, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie (Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-213 zo dňa 28.10.2015) vo výroku, ktorým zamietol nárok žalobcu na úrok z omeškania zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie odkazom na ustanovenie § 455 CSP a tým, že riadiac sa právnym názorom dovolacieho súdu dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie (č. l. 213) vo výroku, ktorým zamietol nárok žalobcu na úroky z omeškania v spojitosti s plnením náhrady mzdy, je potrebné zrušiť. Dôvodil tým, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie (č. l. 213), ktorým žalobu zamietol na právnom závere, že nárok žalobcu na vyplatenie náhrady mzdy za čas dlhší ako deväť mesiacov neexistuje a žalovaný sa do omeškania so zaplatením náhrady mzdy nedostal, nakoľko náhrada mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru nemá charakter ekvivalentu mzdy, ktorú zamestnanec nemohol zarobiť z dôvodu, že mu zamestnávateľ znemožnil vykonávať prácu, ku ktorej sa zaviazal v pracovnej zmluve a bol schopný a ochotný ju vykonávať, ale má povahu satisfakcie voči zamestnancovi a súčasne aj sankcie voči zamestnávateľovi, ktorý so žalobcom skončil pracovný pomer neplatne, z dôvodu ktorého žiadať úroky z omeškania z náhrady mzdy možné nie je. Z odôvodnenia rozhodnutia dovolacieho súdu vyplýva, že daný záver súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia žalobcom uplatneného nároku, nakoľko bol prekonaný viacerými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. rozhodnutím pod sp. zn. 1Cdo/116/2008 zo dňa 17.12.2009, rozhodnutím pod sp. zn. 6Cdo/246/2010 zo dňa 30.04.2002 a ďalšími. Odvolací súd, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, považoval za potrebné uviesť, že pracovnoprávne predpisy neupravujú úroky z omeškania, avšak súdna prax v mnohých prípadoch postupuje podľa občianskoprávných predpisov. Úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou, má veriteľa - zamestnanca odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, ktorej úžitky na druhej strane mohol za čas omeškania poberať dlžník - zamestnávateľ (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/180/2009). Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškание zavinil, resp. nie je dôležitý dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom stanovená lehota na plnenia uplynula. Uznesenie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/180/2009 deklaruje, že aj keď súčasný Zákonník práce ani iný pracovnoprávny predpis nepodáva úpravu úrokov z omeškania, treba postupovať podľa občianskoprávných predpisov. Pri priznávaní úrokov z omeškania v súvislosti s náhradou mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru musia sudy vychádzať z existujúcej právnej úpravy. Zákonník práce neupravuje inštitút úrokov z omeškania, napriek tomu však nevyplatenie náhrady mzdy v lehote splatnosti má za následok omeškanie s možnosťou požadovať úroky z omeškania vo výške ustanovenej pre občianskoprávne vzťahy. Zákonník práce z roku 1965 (zákon č. 65/1965 Zb. v znení neskorších predpisov) túto možnosť jednoznačne vyjadril vo svojom § 256 ods. 2 prvá veta tak, že účastník, ktorého peňažný nárok nebol včas a riadne uspokojený, môže požadovať úroky z omeškania vo výške ustanovenej pre občianskoprávne vzťahy a nakoľko terajší Zákonník práce (zákon č. 311/2001 Z. z.) a ani iný pracovnoprávny predpis nepodáva úpravu o úroku z omeškania, treba postupovať i v takomto prípade podľa občianskoprávných predpisov. Pri omeškaní s náhradou mzdy z neplatného rozviazania (skončenia) pracovného pomeru platí preto výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. pre omeškanie s plnením peňažného dlhu (nariadenie v § 3 a § 4 je vykonávacím predpisom k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď zamietol aj tento nárok žalobcu, nakoľko pri posudzovaní omeškania žalovaného s plnením náhrady mzdy žalobcovi riešil nárok v rozpore s hmotným právom, a nakoľko posúdenie podstaty veci v rámci dvojinstančného súdneho konania je súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol nárok žalobcu na úrok z omeškania a v súvisiacom výroku týkajúcom sa trov konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec mu v súlade s § 391 ods. 3 CSP v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko odvolací súd by rozhodnutím vo veci, za daného stavu vecí, nahrádzal prvoinstančné rozhodnutie, čím by bolo stranám odopreté právo namietať správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde, a tým aj možnosť preskúmania správnosti záverov odvolacieho súdu, ku ktorým by dospel po doplnení dokazovania posúdením skutkových zistení z hľadiska ich rozhodujúcich skutočností, ktoré považoval za významné, ktorými sa však súd nižšej inštancie nezaoberal. V predposlednom odseku odôvodnenia svojho zrušovacieho uznesenia odvolací súd uviedol, že v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania (§ 396 ods. 3 CSP).

9. Súd doplnil dokazovanie výpoveďami advokáta žalobcu a žalovaného na pojednávaniach konaných dňa 08.10.2020 a 14.07.2022, oboznámením sa s listinnými dôkazmi vzťahujúcimi sa k nároku na úroky z omeškania z náhradu mzdy, a to najmä Návrh na zmenu žaloby, žiadosť o pripustenie zmeny žaloby doručený Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.10.2020, Vyjadrenie žalovaného k návrhu žalobcu na zmenu žaloby zo dňa 19.11.2020, Vyjadrenie žalobcu k stanovisku žalovaného zo dňa 19.11.2020 datované dňom 24.11.2020, doručené Okresnému súdu Bratislava I dňa 22.01.2021; a rozhodol v intenciách odvolacieho súdu na pojednávaní dňa 14.07.2022 za účasti žalovaného a ospravedlnenej neúčasti advokáta žalobcu, ktorý Okresnému súdu Bratislava I doručil dňa 13.07.2022 Súhlas s prejednaním veci bez účasti žalobcu zo dňa 12.07.2022, v ktorej uviedol, že súhlasí, aby súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, vrátane neprítomnosti advokáta žalobcu, a že žalobca zotrváva na svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach.

10. Advokát žalobcu pri výpovedi na pojednávaní konanom dňa 08.10.2020 uviedol, že v zmysle zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (č. I. 231) sa žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania z oneskorene zaplatenej náhrady mzdy, a to úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 199,37 eur od 11.11.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.12.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.01.2013 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.02.2013 do 10.07.2015. Advokát žalobcu uviedol, že v tomto rozsahu navrhuje zmenu petitu a vo zvyšku petitu upresní súdu písomne vzhľadom na druhý výrok uznesenia č. I. 186.

11. Žalovaný vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 08.10.2020 uviedol, že vzhľadom na priebeh pojednávania sa nebude k veci zatiaľ vyjadrovať a počká na doručenie zmeny petitu, ku ktorej sa vyjadrí.

12. Advokát žalobcu podal Návrh na zmenu žaloby, žiadosť o pripustenie zmeny žaloby, doručený Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.10.2020, v ktorom, odkazujúc na právny názor dovolacieho súdu a dovolanie zo dňa 23.09.2016, ktoré podal proti Rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k.

10CoPr/7/2016-231, zotrval na svojich tvrdeniach majúc za to, že uhradená časť náhrady mzdy 1.998,26 eur bola žalovaným zaplatená oneskorene, keď ju tento uhradil až dňa 10.07.2015, hoci sa jednalo o náhradu mzdy za mesiace október 2012 splatnú dňa 10.11.2012 v sume 199,37 eur, november 2012 splatnú dňa 10.12.2012 v sume 599,63 eur, december 2012 splatnú dňa 10.01.2013 v sume 599,63 eur a január 2013 splatnú dňa 10.02.2013 v sume 599,63 eur. Žalobca teda zotrval na svojom vyjadrení v dovolaní a požadoval úrok z omeškania z tejto oneskorene uhradenej náhrady mzdy tak, že tento úrok z omeškania vyčíslil od prvého dňa po splatnosti tej ktorej náhrady mesačnej mzdy do zaplatenia náhrady mzdy, ku ktorej prišlo dňa 10.07.2015, teda požadoval pripustiť zmenu petitu žaloby v znení: "Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 199,37 eur od 11.11.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.12.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.01.2013 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.02.2013 do 10.07.2015, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania."

13. Žalovaný reagoval na návrh na zmenu žaloby vo Vyjadrení žalovaného k návrhu žalobcu na zmenu žaloby zo dňa 19.11.2020, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 19.11.2020, v ktorom potvrdil, že žalovaný uhradil na účet žalobcu dňa 10.07.2015 sumu náhrady mzdy netto vo výške 1.998,26 eur, a vyjadril súhlas s navrhovanou zmenou žaloby. Žalovaný však namietol nárok žalobcu na náhradu trov konania dôvodiac tým, že žalobca nebol úspešný v odvolacom ani v dovolacom konaní v takom rozsahu, aby mu bolo možné priznať náhradu trov konania. Odvolacie konanie, ako aj dovolacie konanie bolo zo strany žalobcu namierené aj voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým súd ustálil záver, že žalobca nemá nárok na náhradu mzdy v rozsahu nad 9 mesiacov, ktorá mu bola zo strany žalovaného vyplatená. V dovolacom konaní mal žalobca úspech len v časti úrokov z omeškania z vyplatenej časti náhrady mzdy, teda len čiastočný, priam nepatrný úspech, vzhľadom na čo žiadal žalovaný nepriznať náhradu trov konania žiadnej zo strán.

14. Vo Vyjadrení žalobcu k stanovisku žalovaného zo dňa 19.11.2020, datovanom dňa 24.11.2020 a doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 22.01.2021, advokát žalobcu nesúhlasil s názorom žalovaného, ktorým namietal nárok žalobcu na náhradu trov súdneho konania žiadajúc trovy nepriznať žiadnej sporovej strane. Žalobca mal za to, že jeho úspech vo veci nie je nepatrný a náhrada trov mu patrí dôvodiac tým, že dovolací súd síce zamietol jeho nárok na náhradu mzdy za obdobie prevyšujúce 9 mesiacov, ale priznal mu nárok na príslušenstvo predstavujúce úrok z omeškania, pričom takto kapitalizovaný úrok z omeškania predstavuje sumu 438,84 eur. Túto sumu je potrebné pripočítať k priznanej istine 1.998,26 eur. Spolu tak bude žalobcovi voči žalovanému priznaná suma 2.437,10 eur, čo nepredstavuje nepatrný úspech. Žalobca sa domnieval, že jestvujú okolnosti hodné osobitného zreteľa (morálna stránka sporu - vinou žalovaného prišiel o zamestnanie a jeho ekonomická situácia bola zlá; nezadal príčinu na podanie žaloby, ale bol nútený domáhať sa ochrany svojho práva, ktoré mu bolo vinou žalovaného porušené; žalovaný v základnom konaní, ani po vykonaní dokazovania neuznal, že bol pracovný pomer skončený neplatne a až na základe právoplatného rozsudku bolo určené, že žalobcovi patrí náhrada mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru), pre ktoré by mu súd nárok na náhradu trov priznať mal.

15. Žalovaný vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 14.07.2022 poukázal na to, že žalobca počas celého konania týkajúceho sa náhrady mzdy požadoval úhradu náhrady mzdy v sume 32.286,20 eur, teda za obdobie 36 mesiacov, pričom právoplatne mu bola priznaná náhrada mzdy len za 9 mesiacov, ktorá mu bola aj vyplatená. Dovoľaním bol úspešný v nároku na náhradu úroku z omeškania z oneskorene vyplatenej sumy náhrady mzdy, ktorá v súčasnosti podľa výpočtov žalovaného predstavuje sumu 395,52 eur (nie sumu 438,84 eur ako uvádza žalobca). V predmetnej veci, v ktorej požadoval žalobca vyplatenie náhrady mzdy vo výške 32.286,20 eur, ku ktorej je potrebné pripočítať žalobcom požadované príslušenstvo, bol teda žalobca úspešný v sume 8.147,88 eur, čo nepredstavuje nárok žalobcu na náhradu trov konania v plnej výške, ale maximálne len pomerne podľa pomeru k úspechu. Skutočnosť, že žalobca bol v celom priebehu sporu zastúpený advokátkou znamená, že si mal a mohol byť vedomý možnosti úspechu v spore vo vzťahu k jeho požiadavkám, o ktorých žiadal rozhodnúť. V záverečnej reči zotrval žalovaný na všetkých ústnych a písomných vyjadreniach.

16. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 14.07.2022 súd pripustil zmenu žaloby požadovanú žalobcom v podaní zo dňa 27.10.2020 nazvanom "Návrh na zmenu žaloby, žiadosť o pripustenie zmeny žaloby" tak, že petít žaloby znie: "Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške

8,75% ročne zo sumy 199,37 eur od 11.11.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.12.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.01.2013 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.02.2013 do 10.07.2015, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania." Takto súd rozhodol podľa ustanovení § 142 ods. 1 CSP v spojení s § 140 ods. 1 CSP a na základe súhlasu žalovaného so zmenou žaloby v časti úrokov z omeškania, obsiahnutého vo Vyjadrení žalovaného k návrhu žalobcu na zmenu žaloby zo dňa 19.11.2020, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 19.11.2020.

17. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "CSP"), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

19. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

21. Podľa § 10c (Prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. februára 2013) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

22. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. januára 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu: 11.11.2012, 11.12.2012, 11.01.2013 a 11.02.2013 (platná v období od 11.07.2012 do 07.05.2013) bola 0,75% (zdroj: www.nbs.sk), a zvýšená o 8 percentuálnych bodov v zmysle citovaného ustanovenia § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. januára 2013, činí výšku úroku z omeškania 8,75% ročne.

24. Pracovnoprávne predpisy neupravujú úroky z omeškania, avšak súdna prax v mnohých prípadoch postupuje podľa občianskoprávných predpisov (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/116/2008 zo dňa 17.12.2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/246/2010 zo dňa 30.04.2002). Úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou, má veriteľa - zamestnanca odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, ktorej úžitky na druhej strane mohol za čas omeškania poberať dlžník - zamestnávateľ (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/180/2009). Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškanie zaviniť, resp. nie je dôležitý dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom stanovená lehota na plnenia uplynula. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/180/2009 deklaruje, že aj keď súčasný Zákonník práce ani iný pracovnoprávny predpis nepodáva úpravu úrokov z omeškania, treba postupovať podľa občianskoprávných predpisov. Pri priznávaní úrokov z omeškania v súvislosti s náhradou mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru musia súdy vychádzať z existujúcej právnej úpravy. Zákonník

práce neupravuje inštitút úrokov z omeškania, napriek tomu však nevyplatenie náhrady mzdy v lehote splatnosti má za následok omeškanie s možnosťou požadovať úroky z omeškania vo výške ustanovenej pre občianskoprávne vzťahy. Zákonník práce z roku 1965 (zákon č. 65/1965 Zb. v znení neskorších predpisov) túto možnosť jednoznačne vyjadril vo svojom § 256 ods. 2 prvá veta tak, že účastník, ktorého peňažný nárok nebol včas a riadne uspokojený, môže požadovať úroky z omeškania vo výške ustanovenej pre občianskoprávne vzťahy a nakoľko terajší Zákonník práce (zákon č. 311/2001 Z. z.) a ani iný pracovnoprávny predpis nepodáva úpravu o úroku z omeškania, treba postupovať i v takomto prípade podľa občianskoprávných predpisov. Pri omeškaní s náhradou mzdy z neplateného rozviazania (skončenia) pracovného pomeru platí preto výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. pre omeškanie s plnením peňažného dlhu (nariadenie v § 3 a § 4 je vykonávacím predpisom k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

25. V súvislosti so žalobcom uplatnenými úrokmi z omeškania, ako príslušenstva pohľadávky v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, po právoplatnosti Uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.07.2022, ktorým súd pripustil zmenu žaloby požadovanú žalobcom v podaní zo dňa 27.10.2020 nazvanom "Návrh na zmenu žaloby, žiadosť o pripustenie zmeny žaloby" tak, že petit žaloby znie: "Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 199,37 eur od 11.11.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.12.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.01.2013 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.02.2013 do 10.07.2015, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania.", s ktorým návrhom v časti úrokov z omeškania žalovaný vyjadril súhlas vo Vyjadrení žalovaného k návrhu žalobcu na zmenu žaloby zo dňa 19.11.2020, doručenom súdu 19.11.2020, súd konštatuje, že žalobca správne určil prvé dni omeškania s plnením peňažného dlhu (11.11.2012, 11.12.2012, 11.01.2013 a 11.02.2013). Keďže sa náhrada mzdy stala splatnou v jednotlivých mesačných výplatných termínoch pre mzdu, ktoré boli podľa pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom dohodnuté do 10-teho dňa nasledujúceho mesiaca, dostal sa žalovaný do omeškania so zaplatením náhrady mzdy vždy od 11-teho dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý mala byť náhrada mzdy žalovaným zaplatená žalobcovi. V prvé dni omeškania (11.11.2012, 11.12.2012, 11.01.2013 a 11.02.2013) bola úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,75% (platná od 11.07.2012 do 07.05.2013), preto zvýšením o 8 percentuálnych bodov v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. januára 2013, predstavujú ročné úroky z omeškania žalobcom správne uplatnenú výšku 8,75%.

26. Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, s poukazom na ustanovenie § 191 ods. 1 CSP, mal súd za preukázanú dôvodnosť nároku žalobcu na úroky z omeškania z náhrady mzdy z neplateného skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného, ktorému nároku vyhovel v I. výroku enuciátu tohto rozsudku, keď uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 199,37 eur od 11.11.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.12.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.01.2013 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.02.2013 do 10.07.2015, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

27. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.
II.

28. O nároku na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol súd v II. výroku enuciátu rozsudku podľa ustanovení § 251, § 255 ods. 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, § 396 ods. 3, § 453 ods. 3 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania právo.

29. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

34. Podľa § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

35. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v zhode s názorom žalovaného prezentovaným v jeho Vyjadrení k návrhu na zmenu žaloby zo dňa 19.11.2020 a v jeho výpovedi na pojednávaní dňa 14.07.2022, za súčasného nesúhlasu s názorom žalobcu prezentovanom vo Vyjadrení žalobcu zo dňa 24.11.2020, doručeného súdu dňa 22.01.2021, k stanovisku žalovaného zo dňa 19.11.2020. Advokát žalobcu v Návrhu na zmenu žaloby, žiadosti o pripustenie zmeny žaloby, doručenej súdu dňa 27.10.2020, výslovne uvádza, že: "... súdy priznali žalobcovi nárok na náhrady mzdy za obdobie 9 mesiacov a vo zvyšku, teda 27 mesiacov, ktoré žiadal žalobca, boli zamietnuté. Zároveň sa právny názor NS SR, ..., priklonil s žalobcovi v tom, že za náhradu mzdy za obdobie 9 mesiacov, ktorá síce bola uhradená, ale bola uhradená oneskorene (10.07.2015), žalobcovi patrí úrok z omeškania ...". Na inom mieste tohto podania advokát žalobcu explicitne uvádza: "Žalobcom požadovaná náhrady mzdy v časti 27 násobku mesačnej mzdy a príslušenstva, bola súdom prvej inštancie aj odvolacej a dovolacej inštancie zamietnutá."

36. V časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného mal žalobca plný úspech v prvoinštančnom konaní, keďže Medzitémnym rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, právoplatným dňa 17.04.2015 v spojení s potvrdzujúcim Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 17.04.2015, súd určil, že skončenie pracovného pomeru medzi zamestnancom (žalobcom) a zamestnávateľom (žalovaným) je neplatné. V poslednom odseku odôvodnenia Medzitémneho rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, právoplatného dňa 17.04.2015, súd uviedol, že o náhrade trov konania rozhodne súd v rozhodnutí o zvyšnej časti nároku žalobcu.

37. V odvolacom konaní, v ktorom Krajský súd v Bratislave rozhodoval o odvolaní žalovaného proti Medzitémny rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, mal plný úspech žalovaný, keďže odvolací súd rozhodol Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 17.04.2015, tak, že odvolací súd medzitémny rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Tento plný úspech žalovaného v odvolacom konaní je zároveň plným neúspechom žalobcu v odvolacom konaní. V predposlednom odseku odôvodnenia potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu Krajský súd v Bratislave uviedol, že o trovách celého konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozsudku.

38. Po právoplatnosti Medzitémneho rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, právoplatného dňa 17.04.2015 v spojení s potvrdzujúcim Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 17.04.2015, zostalo predmetom tohto sporu, v zmysle Uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-156 zo dňa 04.06.2015 o pripustení zmeny žaloby, zaplatenie náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru vo výške 33.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 900,- eur od 11.06.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 900,- eur od 11.07.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 900,- eur od 11.08.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 900,- eur od 11.09.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 900,- eur od 11.10.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 900,- eur od 11.11.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 900,- eur od 11.12.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 900,- eur od 11.01.2013 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 900,-

eur od 11.02.2013 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 900,- od 11.03.2013 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 900,- eur od 11.04.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 900,- eur od 11.05.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 900,- eur od 11.06.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 900,- eur od 11.07.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 900,- eur od 11.08.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 900,- eur od 11.09.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 900,- eur od 11.10.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 900,- eur od 11.11.2013 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 900,- eur od 11.12.2013 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 900,- eur od 11.01.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 900,- eur od 11.02.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 900,- eur od 11.03.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 900,- eur od 11.04.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 900,- eur od 11.05.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 900,- eur od 11.06.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 900,- eur od 11.07.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 900,- eur od 11.08.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 900,- eur od 11.09.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 900,- eur od 11.10.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 900,- eur od 11.12.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 900,- eur od 11.01.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 900,- eur od 11.02.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 900,- eur od 11.03.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 900,- eur od 11.04.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 900,- eur od 11.05.2015 do zaplattenia; a náhrada trov právneho zastúpenia.

39. Po pripustení zmeny žaloby Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-186 zo dňa 24.09.2015, ktorým súd, okrem pripustenia zmeny žaloby v časti úrokov z omeškania (právoplatné dňa 08.10.2015), aj zastavil konanie v časti o zaplattenie sumy 713,80 eur (právoplatné dňa 24.10.2015), zostalo predmetom sporu zaplattenie náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru vo výške 32.286,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.07.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.08.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.09.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.10.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.11.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.12.2012 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.01.2013 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.02.2013 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 od 11.03.2013 do zaplattenia, 8,75% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.04.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.05.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.07.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.08.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.09.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.10.2013 do zaplattenia, 8,50% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.11.2013 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.12.2013 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.01.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.02.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.03.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.04.2014 do zaplattenia, 8,25% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.05.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.06.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.07.2014 do zaplattenia, 8,15% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.08.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.09.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.10.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.12.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.01.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.02.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.03.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.04.2015 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 905,32 eur od 11.05.2015 do zaplattenia; a náhrada trov právneho zastúpenia.

40. Citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V danom prípade zastavenie konania v časti o zaplattenie sumy 713,80 eur Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-186 zo dňa 24.09.2015 (ktorým súd, okrem pripustenia zmeny žaloby v časti úrokov z omeškania /právoplatné dňa 08.10.2015/, aj zastavil konanie v časti o zaplattenie sumy 713,80 eur /právoplatné dňa 24.10.2015/), bolo zavinené žalobcom, ktorého procesný úkon (späťvzatie žaloby v časti o zaplattenie náhrady mzdy v sume 713,80 eur z dôvodu chyby žalobcu v počítaní pri prvej zmene petitu, o čom svedčí vyjadrenie advokáta žalobcu na pojednávaní dňa 09.09.2015 /č. l. 180/) mal za následok zastavenie konania v tejto časti.

41. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-213 zo dňa 28.10.2015 súd žalobu zamietol v prvom výroku enunciatu tohto rozsudku ako nedôvodnú (vyplatenie náhrady mzdy žalobcovi

žalovaným za deväť mesiacov, neexistencia nároku žalobcu na vyplatenie náhrady mzdy za čas dlhší ako deväť mesiacov a absencia omeškania žalovaného so zaplatením náhrady mzdy. O náhrade trov konania súd rozhodol v druhom výroku enunčiátu tohto rozsudku tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal dôvodiac ustanovením § 142 ods. 2 OSP a tým, že v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru bol úspešný žalobca (Medzitýmny rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, právoplatný dňa 17.04.2015 v spojení s potvrdzujúcim Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 17.04.2015, ktorým súd určil, že skončenie pracovného pomeru medzi zamestnancom (žalobcom) a zamestnávateľom (žalovaným) je neplatné) a v časti náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru bol úspešný zase žalovaný. (Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-213 zo dňa 28.10.2015 v spojení s potvrdzujúcim Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 10CoPr/7/2016-231 zo dňa 16.06.2016, právoplatným dňa 25.07.2016, voči ktorej časti bolo dovolanie žalobcu odmietnuté v druhom výroku enunčiátu Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo/51/2017-266 zo dňa 28.11.2018, právoplatného a vykonateľného dňa 18.02.2019) a v časti úroku z omeškania z náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru bol žalobca úspešný v pomerne nepatrnej časti (I. výrok enunčiátu Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-359 zo dňa 14.07.2022).

42. V odvolacom konaní, v ktorom rozhodoval Krajský súd v Bratislave o odvolaní žalobcu proti Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-213 zo dňa 28.10.2015 mal plný úspech žalovaný, keďže Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 10CoPr/7/2016-231 zo dňa 16.06.2016, právoplatným dňa 25.07.2016, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (prvý výrok enunčiátu rozsudku odvolacieho súdu) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že žalovaný si neuplatnil právo na ich náhradu (druhý výrok enunčiátu rozsudku odvolacieho súdu). Tento plný úspech žalovaného v odvolacom konaní je zároveň plným neúspechom žalobcu v odvolacom konaní.

43. V dovolacom konaní, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o dovolaní žalobcu proti potvrdzujúcemu Rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 10CoPr/7/2016-231 zo dňa 16.06.2016, právoplatnému dňa 25.07.2016, mal čiastočný (menší) úspech žalobca a čiastočný (väčší) úspech žalovaný, keďže Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo/51/2017-266 zo dňa 28.11.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 18.02.2019, dovolací súd Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2016 sp. zn. 10CoPr/7/2016 v jeho potvrdzujúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania a v časti výroku týkajúceho sa trov konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (prvý výrok enunčiátu uznesenia dovolacieho súdu), a vo zvyšnej časti dovolanie odmietol (druhý výrok enunčiátu uznesenia dovolacieho súdu), t. j. odmietol dovoliť žalobcu proti potvrdzujúcej časti zamietnutej náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru vo výške 32.286,20 eur.

44. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 10CoPr/4/2019-274 zo dňa 30.04.2019, právoplatným dňa 07.09.2020, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie (Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-213 zo dňa 28.10.2015) vo výroku, ktorým zamietol nárok žalobcu na úrok z omeškania zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie. V predposlednom odseku odôvodnenia svojho zrušovacieho uznesenia odvolací súd uviedol, že v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania (§ 396 ods. 3 CSP). Keďže odvolanie žalobcu smerovalo proti zamietnutiu celého predmetu sporu, t. j. náhrady mzdy s úrokmi z omeškania (okrem určovacieho petitu, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté Medzitýmny rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.03.2014, právoplatným dňa 17.04.2015 v spojení s potvrdzujúcim Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 17.04.2015), mal žalobca v tomto odvolacom konaní úspech čiastočný (menší) a žalovaný mal úspech čiastočný (väčší).

45. Zmena žaloby, pripustená Uznesením Okresného súdu Bratislava I vyhláseným na pojednávaní dňa 14.07.2022, v ktorom súd pripustil zmenu žaloby požadovanú žalobcom v podaní zo dňa 27.10.2020 nazvanom "Návrh na zmenu žaloby, žiadosť o pripustenie zmeny žaloby" tak, že petit žaloby znie: "Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 199,37 eur od 11.11.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.12.2012 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.01.2013 do 10.07.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 599,63 eur od 11.02.2013 do 10.07.2015,

a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania.", bola, v zmysle citovaného ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, zavinená žalobcom jeho procesným úkonom, a to Návrhom na zmenu žaloby, žiadosťou o pripustenie zmeny žaloby, doručeným súdu dňa 27.10.2020, ktorý bol podľa jeho obsahu vlastne čiastočným späťvzatím žaloby v časti úrokov z omeškania pripustených zmenou žaloby vykonanou Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/4/2012-186 zo dňa 24.09.2015 (ktorým súd, okrem pripustenia zmeny žaloby v časti úrokov z omeškania /právoplatné dňa 08.10.2015/, aj zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 713,80 eur / právoplatné dňa 24.10.2015/).

46. Keďže z vyššie uvedeného vyplýva, že každá zo strán mala vo veci úspech len čiastočný, resp. že zastavenie konania v určitých častiach procesne zaviniť žalobca, súd v II. výroku enunuciátu rozsudku vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania právo, spravujúc sa citovanými ustanoveniami § 251, § 255 ods. 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, § 396 ods. 3, § 453 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti I. výroku enunuciátu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti II. výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak
povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§
38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a
o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov).